

אבר ילא רחש אין דוחין נפש מפני נפש ומיהא אפשר דהוקא היכא רחש היה לא מיידיב ההרצו פד שילא רחש שטלי קלמ מחזות אלו אכל היכא דמשה חייב נפשו דמנענה בקפסא דמי וז"ל אס חמלי שומר דמיהר לטורנו בבסן אפי' משה אלו ולא הוי נמנע בקפסא

[illegible]

וְיִסְמְעֶהָ אֶת בְּתוּלָהּ
בְּעֵלְיוֹן נִשְׁאָל לִכְתּוֹת הָאֵל
אֶחָד מִן הַפְּסוּלִים מִפְּלֵלָה
אֶחָד מִכָּל הָעִירֹת הָאֵל
עֲלֶיהָ וְהִיא פְּסוּדָה *
בְּעִין: גַּב' ח' ב' ח' ג' ו'
דְּבַר רַבִּי מֵאִיר וְחִבְאִי
מֵאִיר בִּינְיָוִן דְּאִיר
הַשְּׁנָה אִיבֵא בִּינְיָוִן דְּהוּ
בִּשְׁנָה חֲשׁוֹבִין שְׁנָה
ב' ח' ג' שְׁנֵים וְאִפִּי ב' ח'
מִתְקַדֶּשֶׁת בְּבִיבֵה דְּב' ח'
אִימִים ב' ח' שְׁלֹשׁ

[illegible]

ספקן לרבי'ם והוא
גם אצל חלוצי התחייה. כיום נשכח ו' כין מרשום דגלים סוד וזה הישן למשום כוח כראשון
גם אצל חלוצי התחייה. כיום נשכח ו' כין מרשום דגלים סוד וזה הישן למשום כוח כראשון
גם אצל חלוצי התחייה. כיום נשכח ו' כין מרשום דגלים סוד וזה הישן למשום כוח כראשון

קבר. כי מה הוא קודם לה: ופרסם. עור שמעני אלו אשר
ישימם תחת פרכוס. לאלה היה מייפה כריסם: לומר שממעט
ב'י. ממניחין דקמי טול וממיל לומר שממעט בחלק כבודה כגון
אם היה בן יום אחד כשמת אביו והיה לו אח בכור ולא פשוט ומת

הוא אשר אביו טמא הוא מאביו אט
מלק רביע שנכנסו ומנחילו לשם
אחיו ומלוקן הכזר והשפוט את
שקל על לו כשהו ומנחל ממעט
בחלק הכזר דל לא יהיה הוא שקל
כזר מר מילמי כגון משעה וארבע
ארבעה ופשוט טמל ב' והרביע ועשוי
טמל הכזר ג' והרביע כגד
אחיו ומחלקו של זה ג' רביע וזכר
נמלא בד כזר ד' והרביע ספר
רביע וזכר פשוט ב' והרביע ורביע
דוקן ב' יוס א' אבל זכר איש
ממעט בחלקו לקמן קן שטול לאמר
מיחא אביו איש ממעט בחלק הכזרה
וטמל הכזר שלים כזרה וזין
שטמלן יתקון ב' שלישים מאי טעמא
דמיתין ב' יוס אחד דמעט אבל
עזר לא ילדו לו בעיני. משמע
בחי: כבוד שגורל אחר מיתא אביו.
בגן מה אביו והאשה מעוברת
תאומים אחיו הילול ראשון טמל ב'
שנים. כללו תאומים לה משכחת לה
דכיון דכזר לא נולד עד מות אביו
פשוט מהיין כל. אי נמי שפתי ב'
נשים מעוברות: כמאן דלא בר'
שמעון. חסלה ממני האי דתא חסי
הוא

כן יום אחד נן קיימא: באדם.
 דלילו בזהבא שמונה ימים לא הו
 נפל: **בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי** בת ג' שנים. ביאמה
 ביאה לכל דבר: מחקדשת. אלא
 מקרה אביה לק: אם בן עליה
 יבם קנאה. וזה נכנס אמו
 לזרעה * ולטמא לה: וחיבין עליה.
 אם קבל בה אביה קדושין מזה ובה
 אחר עליה נגזר דינא פיה מזה ובה
 ומטמאה את ביהמה. אם היא דנה.
 אכל פסות מק אפי"ג שמתמאה
 בזמנה אינה ממטמאה את ביהמה פסוס
 טועל דנה לעומתה * אלא משום
 טועה ולומדת ערב: תחתין. כל טועל
 מזה: כעליוט. שו: זכ: מן הפסורין.
 כגון חלל נחמ ומחזר ועבר ונשד
 אלא אם היא בת כדמיא ונשד
 (דף מה) מין לכהת ליה וישראלית
 שגא עליה כר מ"ל פסיה לאס * ימין שנעלה לפסול לה פסלה:
 אכל העריות. כגון אביה או תמי: ודיא פטורה. מפני שהיא
 זקנה ולא נט טעניא: **גַּם** ערב ראש השנה. כל שנה
 רביעית יום מאיר נטיה לא הו בת ביאה עד יום אחרון
 שלשים ימים ערב ראש השנה וירצנ עד למחר דמיקלע יום
 מאיר נטיה: שלשים יום איבא בינידו. לרבי מאיר
 מיר אקלע ששים יום בשנה שלשים ימים בת ביאה
 לרצנ עד דמיקלע שנה רביעית וירצנ ביניה וסוכא:
 מיר: יום * למחר.

לפסור שניהם: **שְׂרָשִׁים** ים איכה צנייה. הא דלא קאמר
זו סגי ולא הוי פליג אברייא דבסמך היט משום דשנא ג' בשביל
רביעית איכא צנייה דלרבי מאיר במקלע היום סמי ולרבנן
דשעות פוטלת בקדשים וי"ל דקס ליה דרבנן אל צנו מעת
והוא ליה לפסור ואל בנעין מעת לעת ווא דנקן צפרק אל
ס אחד י"ס לה קסם לא אחיזי כרבי מאיר מדמליךין יום אחד ארז
ארק אל ענרות ענרה אין קסנה לא והסם ע"כ אסיפא דמחא
דלא אחי למחסי קסטה ארז גנרות דבפרק ארבע מיתות
ודינא קסנה דאחא לאפקי קסנה וזי לאפקי טונרת אלח ענר על
ס והכי דייק מסיפא דמחא דרישא ענר ר"מ כיון דמליפא לא
פירקא סבר דקסנה אין לה קסם דכרתי כסיפא וא"כ ענרות קסן
יום ייבנין אל לה קסם דאלול ואכלה ביהותה גנרות אלחא סבר דמחא
לא אחיזי כרבי מאיר במא דקסן שלם עמי ויום אחד ארז ס
ד' וז' (ב"ק נה) ממחא דאל ענרות (דף עב.) דקסני טויה י"ס לה
ססס מחא ר"מ היא מאי דמלין לאוקמי כחיה מקמינ :

[illegible]

נ"צ קמ"ב
[הוצאת מוסד הרב קוק]

הגהות הב"ח
(ה) חס' דים שלשים וז'
דקאני כ"ח. ר"ב דף 8
ז"כ: (ז) בא"ד טעם
וכא' דסריך:

שבת קלה: יצאנו ל' ודף
פ: (מספחה) דשבת פט"ו
[כ"ד]

מנהל: ד"ר. מ. י. יצחק
:0

אריכות פ' במהכא
ע' כינחית מ' וקדושין י'
ובמהדרין מה פירש
הוס' כל בני מעמיצין
[דמכא]

[ולחזקה רש"ט]

מוסף ראשי

[illegible]

אכל פחות מכלל כטון
בין וזהו כטון וזהו כטון
(קדושין י'). מוקדשות
בביתא. מדעם האכ
(שם) אם מקרה פריה
לכל לבת פניה (שם)
קדושין, אבל כלל לא מדעם
מקרה, ולכן מקרה
(שם) כלם (מקדשות)
דלאכ ואי כטון
קדושין, דכתיב אם
(שם) נפול לאיש את
אכל היא עממה את
אחיה כחית עומה את
(שם) קדושין, וזהו כלל
דען הוא דמקון ולא
היה נשוא שם כלל מילין
עומה (שם י').

ס' סמיון ון לא אולקן
[סת] סתק ל' תפסות
גן הספיקת מהאלין
א' עליה נהג רכסאר
סדי דחה אכסות בן
שנה איכא בתיחז
ס' וליסא וליסא זים
תקד רא"ל גס 6

שָׁמַע מִשְׁכָּב תַּחְתָּן
בְּתוֹמָה לֵבָא עֲלֶיהָ
וְהִכְתִּנָּה יָכֵא עֲלֶיהָ
וְהָיָה בְּתוֹמָה מוֹמֵתִין
וְהָיָה מִכֵּן כְּוֹתֵן אֶצְבָּע
שֶׁהָיָה מִתְקַדֶּשֶׁת בְּבִיאָה
ת' ג' שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד
רַבִּי יוֹנָי עָרַב רֹאשׁ
הַדָּג אִמֵּר * ל' יוֹם
כֵּן כִּינִיּוֹ מִתִּיבִי
שְׁתֵּי שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד
רַבִּי מֵאִיר וְהַכְמִים
שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד
בְּשִׁלְמָא

[illegible]

ד לפסור שניס: שרשי
דוד סגי ולא הו פליי אברייא
ה רביעות אינא בווייה דל
דשמות פולטות בקדשים ו
ואהו לה לפסורו ואלו בשי
ס אחד י' לה קגס לא אחי
אקא אלט נערוות נערה אן
י' רלא אחי לחמשי קטוט
וידיק' אחי רלאח לאקוט
י' ויבי דייק מסיפא רמחי'
פירקא סבר דקסוה אן לה
ס' ייבנין לה קסוה ואלא
נא רמחי' כ' מארז במז' ד
ד' וי' (ב'ץ לתי) ממחגי' ראלו
ססס מחגי' ר'מ' היל מאר

שים שאין להם סוף בין דמיונם ונח
 וזה משום דק"ל הלאה כדברי
 ה"ח"ס וכן אמרנו הלאה דאין
 סוף שנית: ודו"בין עליה משום
 לפרש דקאי אהא דקאמר אם בא
 ה' בערב ראש השנה לבגן צדק שחם
 שנה ולא הוה שלח אביהוא דבסבך
 ה' דקאמר לקט בפרקין לענין דקשים
 ולפרש דאין בגין מזה לעת:

Tondal
diffusion

rah-Box.com
du judaïsme aux francophones